

DOBIEGAĆ (3) *vb impf*

o oraz e *prawdopodobnie jasne*; a *jasne*.

inf dobiegać (1). ◇ *praes 1 sg* dobiegå (1). ◇ *3 pl* dobiegają (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII – XIX w. s.v. dobiedz, dobieg.

Osiągać; conficere cursum, ad calcem decurrere, contingere a. tangere (cursu) metam Cn [czego (2)] (3) : [nieszczęście mając władzę nad ludźmi] w tym zawodzie/ gdzie wielczy ludzie ku dośtoieństwu/ á wyfokiey łtolicy bieżą/ iedne wpuł kreŃu/ drugie prąwie wthen czás/ kiedy dobiegáią [...] obala á nádzieie włzytki náłze [...] w niwecz obráca. Górndworz Dd7v.

Zwroty: »dobiegać końca« = osiągać niebo (1): [Wódź mnie Boże] śćiefzkámi twoimi/ Ktore łą śćisłe/ ztąd nie łnádnie nimi Dobiegać końca RybGęśli D3v.

»kresu dobiegać« = umierać (1): Ták gdy ieden dłużej żyie niżli drugi/ nie wiele ma poćiechy [...] nád tego kto prędzey przed nim kreŃu tego dobiega. SkarKaz 387b.

Formacje pochodne cf BIEŻEĆ.

Cf DOBIEGANIE

LW